

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 397

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 9 iunie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
6. — Decizie privind asigurarea conducerii Senatului în perioada 9—12 iunie 2003.....	1	864/2002. — Ordin al ministrului apelor și protecției mediului pentru aprobarea Procedurii de evaluare a impactului asupra mediului în context transfron- tieră și de participare a publicului la luarea deci- ziei în cazul proiectelor cu impact transfrontieră	4—8	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		777. — Ordin al ministrului lucrărilor publice, transpor- turilor și locuinței pentru aprobarea reglementării tehnice „Îndrumător pentru atestarea tehnico- profesională a specialiștilor cu activitate în construcții”		9—16
Decizia nr. 164 din 6 mai 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (1) și ale art. 26 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002	2—4			

DECIZII

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

DECIZIE

**privind asigurarea conducerii Senatului
în perioada 9—12 iunie 2003**

În conformitate cu art. 46 din Regulamentul Senatului, republicat,

Președintele Senatului d e c i d e:

Articol unic. — Pe perioada absenței din țară a Președintelui Senatului,
în perioada 9—12 iunie 2003, conducerea Senatului va fi asigurată de
domnul senator Doru Ioan Tărăcilă, vicepreședinte al Senatului.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 2 iunie 2003.
Nr. 6.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 164**

din 6 mai 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (1) și ale art. 26 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 15 noiembrie 2002 și din 15 ianuarie 2003, pronunțate în dosarele nr. 6.404/2002 și nr. 4.922/2002, **Judecătoria Alba Iulia și Judecătoria Aiud au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) și ale art. 26 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Albapam” — S.A. Alba din Alba Iulia în cauze de contencios administrativ.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (1) și ale art. 26 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, excepție ridicată de Societatea Comercială „Albapam” — S.A. Alba din Alba Iulia în Dosarul nr. 6.404/2002 al Judecătoriei Alba Iulia.

La apelul nominal răspunde, pentru Garda Financiară Alba, consilier juridic Ion Rășpopescu, constatându-se lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 38C/2003, având ca obiect aceeași excepție, ridicată de același autor în Dosarul nr. 4.922/2002 al Judecătoriei Aiud. La apelul nominal răspunde, pentru Garda Financiară Alba, consilier juridic Ion Rășpopescu, constatându-se lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul părții prezente, precum și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 16 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, raportat la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 38C/2003 la Dosarul nr. 514C/2002.

Reprezentantul părții prezente solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, întrucât consideră că dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile art. 24 din Constituție, referitoare la dreptul la apărare, acest drept fiind asigurat prin chiar plângerea depusă de către autorul excepției împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției. În ceea ce privește susținerile referitoare la încălcarea art. 135 din Constituție, se apreciază că nici acestea nu sunt întemeiate, de vreme ce executarea măsurilor dispuse prin procesul-verbal contestat se poate suspenda de către instanța de judecată, prin încheiere de ședință, până la soluționarea definitivă a cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că, în legătură cu constituționalitatea prevederilor de lege criticate, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2002, care își menține valabilitatea și în prezenta cauză.

În motivarea excepției se susține că prevederile art. 19 alin. (1) și ale art. 26 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sunt contrare dispozițiilor art. 24 alin. (1) și ale art. 135 alin. (6) din Constituție. Astfel, în legătură cu încălcarea art. 24 din Constituție, referitor la dreptul la apărare, se arată că art. 19 alin. (1) din ordonanța criticată permite agentului constator să încheie procesul-verbal de constatare a contravenției în lipsa contravenientului ori a reprezentantului său, ceea ce face imposibil ca el să formuleze obiecțiuni la acesta și să indice mijloacele de probă de care înțelege să se folosească. Art. 26 din ordonanță obligă agentul constator să comunice înștiințarea de plată a amenzii înaintea rămânării definitive a sancțiunii, iar, în practică, ea se întocmește tot în lipsa contravenientului, astfel că și în această fază „posibilitatea efectuării unei apărări utile este practic nulă”. Încălcarea prevederilor constituționale ale art. 135 alin. (6) constă în aceea că din conținutul textelor criticate rezultă o „răspundere obiectivă, afectându-se resursele financiare ale persoanelor juridice sau fizice”, „dreptul la plângere are un caracter formal”, iar plata amenzii lezează „proprietatea, care în baza art. 135 alin. (6) din Constituție este inviolabilă”.

Judecătoria Alba Iulia apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. Astfel, se arată că prevederile art. 19 alin. (1) din ordonanță nu încalcă art. 24 din Constituție, referitor la dreptul la apărare, ci, ca o garanție a respectării acestui drept, în lipsa contravenientului, instituie obligația pentru agentul constator de a încheia procesul-verbal de constatare în prezența unui martor, proces-verbal împotriva căruia se poate formula plângere la instanța de judecată, în fața căreia contravenientul își poate formula apărările. Art. 26 din ordonanța criticată nu este contrar art. 135 alin. (2) din Constituție, deoarece înmânarea sau comunicarea înștiințării de plată a amenzii, o dată cu procesul-verbal, nu este de natură să lezeze dreptul de proprietate privată al persoanei fizice sau juridice.

Judecătoria Aiud consideră excepția de neconstituționalitate ridicată neîntemeiată, deoarece dispozițiile de lege criticate trebuie coroborate cu ansamblul reglementărilor privind regimul juridic al contravențiilor. Așa fiind, trebuie

avute în vedere atât prevederile art. 15, 16 și 17 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, care reglementează cine are calitatea de agent constator, conținutul procesului-verbal de contravenție, precum și cazurile de nulitate a acestuia, cât și dispozițiile art. 19 alin. (2) din aceeași ordonanță, referitoare la protecția contravenientului. În legătură cu susținerile privind neconstituționalitatea art. 26 din ordonanța criticată, se arată că textul nu încalcă dreptul de proprietate al contravenientului, atâta timp cât acesta are dreptul, potrivit art. 31 și art. 32 alin. (3) din același act normativ, să conteste procesul-verbal de contravenție la instanța de judecată, iar executarea lui să fie suspendată.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens arată că art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 cuprinde suficiente garanții care să împiedice încheierea abuzivă a procesului-verbal, fără participarea contravenientului. De altfel, potrivit dispozițiilor art. 31 din ordonanță, împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere la instanța de judecată în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia, prilej cu care, în prezența unui avocat, se pot formula apărările considerate necesare. Față de aceste argumente consideră că și aplicarea amenzii pentru săvârșirea unei contravenții este consecința legitimă a încălcării normelor legale, iar nu, așa cum susține autorul excepției în legătură cu prevederile art. 26 din ordonanța criticată, o încălcare a dreptului de proprietate. Menționează Decizia Curții Constituționale nr. 5/2002, prin care a fost respinsă excepția de neconstituționalitate a art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, în legătură cu încălcarea prin art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 a art. 24 din Constituție, se arată că textul criticat conține suficiente garanții care să împiedice încheierea abuzivă a procesului-verbal fără participarea contravenientului și, de altfel, dreptul la apărare este consacrat în sfera activității judiciare, iar constatarea săvârșirii unei contravenții nu se înscrie în acest cadru. Mai arată că, în temeiul dispozițiilor art. 31 din ordonanță, împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate formula plângere la instanța de judecată, în fața căreia contravenientul își poate face orice apărare pe care o consideră necesară. Cu referire la susținerile privind încălcarea art. 135 alin. (6) din Constituție, consideră că aplicarea în mod legal a unei amenzi pentru săvârșirea contravenției nu reprezintă o violare a dreptului de proprietate. Invocă jurisprudența Curții Constituționale privind constituționalitatea prevederilor art. 19 alin. (1) din ordonanța criticată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorii-raportori, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23

din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 19 alin. (1) și ale art. 26 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, prevederi care au următorul cuprins:

— Art. 19 alin. (1): „*Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constator și de contravenient. În cazul în care contravenientul nu se află de față, refuză sau nu poate să semneze, agentul constator va face mențiune despre aceste împrejurări, care trebuie să fie confirmate de cel puțin un martor. În acest caz procesul-verbal va cuprinde și datele personale din actul de identitate al martorului și semnătura acestuia.*”;

— Art. 26: „(1) *Dacă agentul constator aplică și sancțiunea, iar contravenientul este prezent la încheierea procesului-verbal copia de pe acesta și înștiințarea de plată se înmânează contravenientului, făcându-se mențiune în acest sens în procesul-verbal. Contravenientul va semna de primire.*

(2) *Dispozițiile alin. (1) se aplică și față de celelalte persoane cărora trebuie să li se comunice copia de pe procesul-verbal, dacă sunt prezente la încheierea acestuia.*

(3) *În cazul în care contravenientul nu este prezent sau, deși prezent, refuză să semneze procesul-verbal, comunicarea acestuia, precum și a înștiințării de plată se face de către agentul constator în termen de cel mult o lună de la data încheierii.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții de lege contravin art. 24 și art. 135 alin. (6) din Constituție, care prevăd:

— Art. 24: „(1) *Dreptul la apărare este garantat.*

(2) *În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.*”;

— Art. 135 alin. (6): „*Proprietatea privată este, în condițiile legii, inviolabilă.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

I. În legătură cu neconstituționalitatea prevederilor art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 15 februarie 2002, cu prilejul soluționării excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (2) din Legea nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, preluate de art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001. Prin această decizie, respingând excepția de neconstituționalitate, s-au statuat următoarele: critica constând, ca și în prezenta cauză, în încălcarea dreptului la apărare consacrat de art. 24 din Constituție este neîntemeiată, deoarece textul prevede suficiente garanții care să împiedice încheierea abuzivă a procesului-verbal fără participarea contravenientului. De altfel, o asemenea posibilitate nu intervine decât dacă nu există altă soluție pentru constatarea contravenției săvârșite. Totodată, s-a observat că dreptul la apărare este consacrat de art. 24 din Constituție în sfera activității judiciare, alin. (2) al acestui text referindu-se chiar la „cursul procesului”, or, constatarea săvârșirii unei contravenții, deși poate avea și consecințe judiciare, nu se înscrie în acest cadru. S-a mai reținut și faptul că, potrivit dispozițiilor art. 31 din ordonanță, împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia, care se judecă de instanța judecătorească, iar în cadrul procesului contravenientul își poate angaja avocat și își poate face orice apărare pe care o consideră necesară. De asemenea, conform art. 34 alin. (1) din ordonanță, în cadrul procesului pot fi

administrare probe în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal.

În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 135 alin. (6) din Constituție, s-a reținut că și aceasta este neîntemeiată, întrucât aplicarea în mod legal a unei amenzi pentru o contravenție săvârșită este consecința legitimă a încălcării unei norme legale, iar nu o încălcare a dreptului de proprietate, relevantă fiind în acest sens prevederea art. 41 alin. (8) din Constituție, potrivit căreia bunurile destinate, folosite sau rezultate din contravenții pot fi confiscate în condițiile legii.

Cele statuate prin decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit

elemente noi de natură să determine modificarea acestei jurisprudențe a Curții Constituționale.

II. O altă critică de neconstituționalitate vizează prevederile art. 26 din ordonanță, prin raportare la art. 135 alin. (6) din Constituție. În opinia autorului excepției, încălcarea constă în aceea că emiterea înștiințării de plată înainte de rămânerea definitivă a sancțiunii afectează resursele financiare ale persoanelor juridice sau fizice, mai exact proprietatea privată a acestora. Curtea nu poate reține nici această critică, deoarece, așa cum s-a arătat și anterior în legătură cu dispozițiile art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aplicarea amenzii pentru săvârșirea unei contravenții este consecința încălcării normei legale, iar nu o încălcare a dreptului de proprietate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (1) și ale art. 26 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, excepție ridicată de Societatea Comercială „Albapam” — S.A. Alba din Alba Iulia în Dosarul nr. 6.404/2002 al Judecătorei Alba Iulia, precum și în Dosarul nr. 4.922/2002 al Judecătorei Aiud.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APELOR ȘI PROTECȚIEI MEDIULUI

ORDIN

pentru aprobarea Procedurii de evaluare a impactului asupra mediului în context transfrontieră și de participare a publicului la luarea deciziei în cazul proiectelor cu impact transfrontieră

În baza prevederilor art. 18 alin. (3) și pentru aplicarea prevederilor art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 918/2002 privind stabilirea procedurii-cadru de evaluare a impactului asupra mediului și pentru aprobarea listei proiectelor publice sau private supuse acestei proceduri,

în temeiul Legii nr. 22/2001 pentru ratificarea Convenției privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră, adoptată la Espoo la 25 februarie 1991,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 17/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apelor și Protecției Mediului, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 352/2001,

ministrul apelor și protecției mediului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de evaluare a impactului asupra mediului în context transfrontieră și de participare a publicului la luarea deciziei în cazul proiectelor cu impact transfrontieră, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezenta procedură se aplică de către autoritățile competente pentru protecția mediului atât în cazul

proiectelor prevăzute în anexa nr. I la Convenția privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră, ratificată prin Legea nr. 22/2001, cât și în cazul oricărui alt proiect care ar putea avea efect transfrontieră, ca urmare a parcurgerii etapei de încadrare prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 918/2002.

Art. 3. — Ministerul Apelor și Protecției Mediului, prin direcțiile de autorizare și atestare și strategii, politici, reglementări, răspunde de instruirea periodică și în mod unitar a personalului din cadrul unităților teritoriale, care își desfășoară activitatea în domeniul emiterii actelor de

reglementare ce au la bază evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul apelor și protecției mediului,
Florin Stadiu,
secretar de stat

București, 26 septembrie 2002.
Nr. 864.

ANEXĂ

PROCEDURA

de evaluare a impactului asupra mediului în context transfrontieră și de participare a publicului la luarea deciziei în cazul proiectelor cu impact transfrontieră

CAPITOLUL I Cadru legal

Art. 1. — (1) Prezentul ordin stabilește responsabilitățile autorităților competente și cerințele specifice referitoare la activitățile aflate sub incidența Convenției privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră, ratificată prin Legea nr. 22/2001, și a prevederilor referitoare la evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră conținute în Hotărârea Guvernului nr. 918/2002 privind stabilirea procedurii-cadru de evaluare a impactului asupra mediului și pentru aprobarea listei proiectelor publice sau private supuse acestei proceduri.

(2) Prevederile prezentului ordin se aplică activităților care se desfășoară în întregime sau în parte pe teritoriul României, denumită în continuare *parte de origine*, cu impact advers semnificativ asupra mediului aflat sub jurisdicția altui stat, denumit în continuare *parte afectată*, și completează prevederile Ordinului ministrului apelor și protecției mediului nr. 860/2002.

Art. 2. — Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului va coopera îndeaproape cu autoritatea competentă a părții afectate pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor Convenției privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră, ratificată prin Legea nr. 22/2001, în conformitate cu procedura stabilită prin prezentul ordin, și vor lua împreună sau separat toate măsurile adecvate și eficiente pentru prevenirea, reducerea și controlul oricărui impact transfrontieră semnificativ negativ generat de activitățile propuse.

Art. 3. — Definițiile unor termeni specifici utilizați în prezentul ordin sunt cele din Legea protecției mediului nr. 137/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, din Convenția privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră, ratificată prin Legea nr. 22/2001, din Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, ratificată prin Legea nr. 86/2000, și din Hotărârea Guvernului nr. 918/2002.

CAPITOLUL II Descrierea procedurii

SECȚIUNEA 1 Prevederi generale

Art. 4. — (1) Procedurile de evaluare a impactului asupra mediului, inclusiv cea în context transfrontieră, se derulează conform prevederilor legale în vigoare pe teritoriul României, exceptând termenele prevăzute pentru acțiunile autorităților publice pentru protecția mediului, care vor fi corelate cu termenele de răspuns ale părții afectate, stabilite prin prezentul ordin și/sau prin acorduri bilaterale ori multilaterale.

(2) Autoritățile publice locale pentru protecția mediului vor aduce la cunoștință autorității publice centrale pentru protecția mediului toate solicitările de acord de mediu pentru proiecte de activități supuse evaluării impactului asupra mediului, care pot afecta mediul altui stat, în termen de 5, respectiv 10 zile de la primirea acestora, în funcție de competența de emiteră a acordului de mediu, prevăzută de Ordinul ministrului apelor și protecției mediului nr. 860/2002.

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului coordonează procedurile de evaluare a impactului asupra mediului în context transfrontieră pe tot parcursul derulării acestora, conform prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — În conformitate cu prevederile prezentei proceduri, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului este responsabilă pentru:

a) aplicarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, înaintea luării deciziei de autorizare și/sau demarării oricărei activități cu potențial impact transfrontieră negativ semnificativ, prevăzută în anexa nr. I la Convenția privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră, ratificată prin Legea nr. 22/2001, sau a oricărei alte activități propuse care rezultă astfel în etapa de încadrare;

b) notificarea părților afectate cu privire la orice activitate propusă cu potențial impact transfrontieră, identificată conform prevederilor lit. a);

c) comunicarea periodică cu autoritatea competentă a părții afectate și va căuta să minimizeze neînțelegerile cu privire la conținutul și implementarea acestor prevederi;

d) asigurarea discuțiilor deschise privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră și problemele legate de aceasta, conținute în prezentul ordin.

Art. 6. — (1) Prevederile prezentului ordin nu afectează dreptul părților de a implementa legi naționale, regulamente, prevederi administrative ori practica legală acceptată, care protejează informația a cărei furnizare ar aduce prejudicii secretului industrial și comercial ori securității naționale.

(2) Prevederile prezentului ordin nu exclud dreptul părților de a implementa, prin acorduri bilaterale sau multilaterale acolo unde este cazul, măsuri mai stringente decât acelea din prezentul ordin.

(3) Eventualele conflicte generate de aplicarea prevederilor prezentului ordin se soluționează conform mecanismul de rezolvare a diferendelor instituit prin art. 23.

Art. 7. — (1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului asigură luarea măsurilor necesare pentru ca părțile afectate să aibă ocazia să se implice deplin în etapele procedurale stabilite prin prezentul ordin.

(2) În conformitate cu prevederile prezentului ordin și prin intermediul autorității competente a părții afectate, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului va lua măsurile necesare pentru a permite membrilor publicului din ariile posibil afectate să participe la procedurile relevante de evaluare a impactului asupra mediului cu privire la activitățile propuse și pentru a-i oferi părții afectate ocazia să își implice publicul într-o modalitate compatibilă cu cea în care este implicat publicul român.

Art. 8. — (1) Ca cerință minimă, evaluarea impactului asupra mediului, cerută de prezentul ordin, va fi realizată la etapa de proiect al activității propuse. Principiile evaluării impactului asupra mediului cu privire la politici, planuri și programe, atunci când acestea au efecte transfrontieră potențiale sau actuale, vor fi de asemenea avute în vedere într-o manieră adecvată.

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului sau autoritățile competente reprezentând părțile afectate pot iniția discuții în cazul în care una sau mai multe activități propuse, cu originea în România, neprevăzută/neprevăzute în anexa nr. I la Convenția privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră, ratificată prin Legea nr. 22/2001, determină sau poate/pot determina un impact transfrontieră semnificativ negativ și prin urmare ar trebui tratată/tratate ca și cele prevăzute în anexa nr. I la Convenția privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră, ratificată prin Legea nr. 22/2001, cu acordul ambelor părți. Pentru a stabili dacă aceste activități au un potențial impact transfrontieră negativ semnificativ, autoritățile competente parcurg etapa de încadrare în procedura de evaluare a impactului asupra mediului, aplicând criteriile prevăzute în anexa nr. III la Convenția privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră, ratificată prin Legea nr. 22/2001.

(3) În cazul proiectelor ale căror activități depășesc teritoriul național, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului poate să invite partea afectată relevantă să realizeze o evaluare comună a impactului asupra mediului pentru activitatea propusă care poate avea un impact transfrontieră semnificativ asupra mediului.

SECȚIUNEA 2

Notificarea

Art. 9. — (1) Pentru orice proiect cu potențial impact semnificativ asupra mediului părții afectate, prevăzut în anexa nr. I la Convenția privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră, ratificată prin Legea nr. 22/2001, sau considerat ca atare în urma etapei de încadrare, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului notifică autoritatea competentă a părții afectate. În vederea stabilirii cadrului unor consultări utile și suficiente, notificarea cu privire la activitatea propusă se face în același moment cu informarea propriului public conform legislației în vigoare.

(2) Notificarea va furniza o descriere a activității, împreună cu orice informație disponibilă cu privire la potențialul impact semnificativ al acesteia asupra mediului, și se face în 10 zile de la primirea informațiilor complete de la titular.

(3) Informațiile primite de la partea de origine se distribuie publicului interesat de către autoritatea competentă a părții afectate.

Art. 10. — (1) Notificarea va conține:

a) scrisoarea de notificare, cu indicarea perioadei de timp limită pentru răspuns și a persoanei de contact;

b) o copie a solicitării în cauză;

c) o copie a memoriului tehnic privind dezvoltarea activității la care se referă solicitarea;

d) orice informație disponibilă cu privire la posibilul impact transfrontieră al activității;

e) informații privind procedura de evaluare a impactului asupra mediului, practică de partea de origine;

f) natura posibilă a deciziei privind continuarea procedurii, în funcție de dimensiunea, natura și amplasamentul activității propuse;

g) indicarea unei perioade rezonabile, dar nu mai mult de 4 săptămâni, în care se cere răspunsul;

h) alte informații relevante, după caz, privind procedura stabilită prin prezentul ordin.

(2) Autoritatea publică competentă pentru protecția mediului solicită titularului de proiect colectarea și furnizarea informațiilor privind potențialele efecte transfrontieră ale activității propuse și includerea acestora în memoriul tehnic al proiectului.

(3) Documentația ce urmează a fi transmisă părții afectate ca cerință a notificării, precum și orice alte informații suplimentare rezonabile solicitate vor fi traduse în limba engleză prin grija și pe cheltuiala titularului activității.

Art. 11. — (1) Autoritatea competentă a părții afectate răspunde părții de origine în intervalul de timp specificat în notificare și comunică dacă intenționează să participe la procedura de evaluare a impactului asupra mediului, indicând în acest caz numele persoanei de contact și coordonatele sale: departament, număr de telefon, număr de fax etc.

(2) Dacă autoritatea competentă a părții afectate indică faptul că nu dorește să participe la procedura de evaluare a impactului asupra mediului sau dacă nu răspunde în intervalul de timp specificat în notificare, evaluarea impactului asupra mediului se realizează conform prevederilor Ordinului ministrului apelor și protecției mediului nr. 860/2002.

(3) Dacă autoritatea competentă a unei părți afectate a comunicat intenția de a participa la procedura instituită prin

prezentul ordin, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului invită partea afectată să participe la discuții privind implicarea în procedură, înainte de începerea evaluării impactului asupra mediului.

(4) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, ca reprezentant al părții de origine, poate solicita părților afectate să furnizeze informațiile care pot fi obținute în mod rezonabil cu privire la starea mediului care poate fi afectat semnificativ, atunci când asemenea informații sunt necesare în vederea pregătirii documentației pentru evaluarea impactului asupra mediului. Răspunsul va fi furnizat în limba engleză, într-o manieră promptă și adecvată, incluzând informații cu privire la dimensiunea zonei, starea curentă a mediului, activități curente de avizare pentru acea zonă, zone protejate, parcuri naționale etc. Traducerea materialelor primite va fi efectuată prin grija și pe cheltuiala titularului de proiect.

Art. 12. — (1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului asigură condițiile necesare pentru a-i oferi ocazia autorității competente a părții afectate și membrilor interesați ai publicului afectat să înainteze, în scris, într-o perioadă rezonabilă, înainte de stabilirea domeniului evaluării impactului asupra mediului, observațiile lor privind informațiile furnizate.

(2) Autoritatea competentă a părții de origine informează autoritatea competentă a părții afectate, care asigură ca, în două săptămâni de la primirea notificării, publicul din zonele posibil afectate să fie informat și să i se pună la dispoziție posibilitățile de a face comentarii sau de a ridica obiecții fie direct autorității competente a părții de origine, fie prin autoritatea competentă a părții afectate, dacă nu este prevăzută altă modalitate în acordurile bilaterale sau în urma discuțiilor purtate conform prevederilor art. 11 alin. (3).

(3) În 6 săptămâni de la primirea notificării, partea afectată transmite un sumar clar, în limba engleză, al observațiilor publicului și ale autorităților competente cu privire la proiectele propuse, împreună cu solicitările de detalii suplimentare identificate în observațiile individuale ale publicului și autorităților.

(4) Autoritatea competentă a părții de origine solicită părții afectate informații referitoare la potențialul impact al proiectului asupra mediului părții afectate, dacă aceste informații nu au fost deja indicate în răspunsul la notificare; perioada de răspuns la o asemenea solicitare este de 6 săptămâni de la primirea notificării, iar cererea va fi adresată în limba engleză.

Art. 13. — Informațiile primite de la partea afectată, împreună cu observațiile publicului acestei părți, vor fi incluse de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului în îndrumarul întocmit la definirea domeniului evaluării impactului asupra mediului. Studiul de evaluare a impactului asupra mediului și raportul acestui studiu se realizează în conformitate cu legislația națională în vigoare.

Art. 14. — (1) Dacă o parte consideră că este posibil să fie afectată de un impact transfrontieră negativ semnificativ datorat unui proiect menționat în anexa nr. I la Convenția privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră, ratificată prin Legea nr. 22/2001, și nu a fost notificată în conformitate cu art. 5 și 10, poate solicita părții de origine realizarea unui schimb suficient de informații, cu scopul de a intra în consultări cu privire la potențialul impact transfrontieră al proiectului.

(2) Dacă părțile implicate în situația menționată la alin. (1) convin că este posibil să se producă un impact

transfrontieră negativ semnificativ, prevederile prezentului ordin referitoare la informarea și consultarea părții afectate se aplică în consecință, exceptând cazul când se alege o altă cale de soluționare a diferendului.

(3) Dacă părțile implicate în situația menționată la alin. (1) nu ajung la un acord, oricare dintre părți are dreptul să supună problema unei comisii de investigare stabilite prin acorduri bilaterale sau multilaterale, în cazul în care nu se alege o altă cale de soluționare a diferendului.

SECȚIUNEA 3

Transmiterea raportului la studiul de evaluare a impactului asupra mediului

Art. 15. — (1) La primirea raportului privind evaluarea impactului asupra mediului autoritatea publică centrală pentru protecția mediului îl transmite părților afectate, împreună cu rezumatul netehnic al acestuia, ambele traduse în limba engleză prin grija și pe cheltuiala titularului de proiect. Timpul indicat pentru răspuns va avea în vedere o perioadă rezonabilă, dar nu mai mult de 8 săptămâni.

(2) Documentația primită de la partea de origine este distribuită autorităților și publicului din zonele posibil afectate, prin grija autorității competente a părții afectate, care transmite părții de origine comentariile și observațiile primite de la public și autorități.

(3) Raportul studiului de evaluare a impactului asupra mediului în context transfrontieră va conține cel puțin informațiile descrise în anexa nr. II la Convenția privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră, ratificată prin Legea nr. 22/2001. Alte informații privind evaluarea impactului asupra mediului vor fi, de asemenea, incluse în raport sau menționate separat, după caz, după cum urmează:

- a) natura posibilă a deciziei finale;
- b) rezultatele evaluării impactului asupra mediului;
- c) orice potențial impact semnificativ asupra mediului, posibil să afecteze părțile afectate;
- d) descrierea, acolo unde este necesară, a principalelor măsuri pentru evitarea, reducerea și, dacă este posibil, pentru înlăturarea efectelor negative majore ale activității propuse.

Art. 16. — (1) În intervalul de timp prevăzut la art. 15 alin. (1) autoritatea competentă pentru protecția mediului asigură respectarea prevederilor legale în vigoare privind participarea publicului la etapa de analiză a calității raportului studiului de evaluare a impactului asupra mediului, prin organizarea dezbaterii publice în țara de origine.

(2) În același interval de timp autoritatea publică centrală pentru protecția mediului participă împreună cu titularul de proiect la dezbaterile publice a raportului organizată pe teritoriul părților afectate, în baza prevederilor din acordurile bilaterale sau a discuțiilor purtate conform prevederilor art. 11 alin. (3).

(3) În baza rezultatelor dezbaterilor publice menționate la alin. (1) și (2), precum și a comentariilor autorităților părților afectate, titularul proiectului pregătește o evaluare a acestora, cu soluții de rezolvare a problemelor semnalate, pe care o înaintează autorității competente pentru protecția mediului, conform prevederilor legale în vigoare.

(4) După primirea de la titular a evaluării prevăzute la alin. (3) autoritatea competentă pentru protecția mediului continuă parcurgerea etapei de analiză a calității raportului privind evaluarea impactului asupra mediului, conform legislației în vigoare.

Art. 17. — (1) Pe durata parcurgerii etapei de analiză a raportului autoritatea publică centrală pentru protecția mediului va iniția, fără întârziere, și consultările cu autoritatea competentă a părții afectate, cu privire la măsurile pentru reducerea sau eliminarea potențialului impact transfrontieră al activității propuse. Consultările vor avea în vedere:

a) posibile alternative la activitatea propusă, inclusiv alternativa „zero” de nerealizare a proiectului, și posibile măsuri pentru reducerea impactului transfrontieră negativ semnificativ și/sau pentru monitorizarea efectelor unor asemenea măsuri;

b) alte forme de asistență mutuală posibilă pentru reducerea oricărui impact transfrontieră negativ semnificativ al activității propuse; și

c) orice alte probleme adecvate privind activitatea propusă.

(2) În acord cu părțile afectate, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului determină, la începutul consultărilor prevăzute la alin. (1), o perioadă rezonabilă pentru durata acestora, care nu poate fi mai mare de 8 săptămâni, dacă acordurile bilaterale sau discuțiile purtate conform art. 11 alin. (3) nu prevăd altfel.

SECȚIUNEA 4

Decizia finală

Art. 18. — La luarea deciziei finale privind proiectul de activitate sunt luate în considerare atât rezultatul evaluării impactului asupra mediului, prezentat în raportul studiului de evaluare a impactului asupra mediului, cât și comentariile primite cu privire la acesta, conform prevederilor art. 15 și 16, și rezultatul consultărilor la care se face referire în art. 17.

Art. 19. — (1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite autorității competente a părții afectate decizia finală cu privire la activitatea propusă, împreună cu motivele și considerațiile care au stat la baza acesteia, inclusiv:

a) conținutul deciziei și orice condiții atașate acesteia;

b) principalele motive și considerații în baza cărora s-a luat decizia; și

c) descrierea, după caz, a principalelor măsuri pentru evitarea, reducerea și, dacă este posibil, pentru înlăturarea efectelor negative majore.

(2) Decizia finală se comunică publicului părții afectate, de către autoritatea competentă a acestei părți, în termen de 7 zile de la primirea ei de la partea de origine.

Art. 20. — Dacă informații suplimentare cu privire la impactul transfrontieră semnificativ al activității propuse, care nu erau disponibile la momentul luării deciziei privind acea activitate și care ar fi putut afecta material decizia, devin disponibile pentru una dintre părțile afectate înainte ca acea activitate să fie demarată, acea parte va informa imediat partea de origine. Partea de origine va decide, după caz, posibilitatea altor consultări cu partea afectată pentru a stabili dacă este necesară revizuirea deciziei.

CAPITOLUL III

Monitorizare post-proiect

Art. 21. — (1) La solicitarea autorității competente a unei părți afectate, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului trebuie să monitorizeze efectele transfrontieră ale realizării proiectului de activitate care a fost supus evaluării impactului asupra mediului.

(2) Orice monitorizare post-proiect realizată va include, în special, supravegherea activităților pentru care s-a realizat evaluarea impactului asupra mediului și determinarea oricărui impact transfrontieră negativ semnificativ. Supravegherea și determinările vor fi întreprinse în vederea realizării obiectivelor prezentate în anexa nr. V la Convenția privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră, ratificată prin Legea nr. 22/2001.

(3) Rezultatele monitorizării post-proiect se transmit, în scris, autorității competente a părții afectate, de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului.

Art. 22. — Atunci când, ca rezultat al monitorizării post-proiect, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului sau autoritatea competentă a părții afectate are motive rezonabile să concluzioneze că există un impact transfrontieră negativ semnificativ ori au fost descoperiți factori care pot produce un asemenea impact, va informa imediat cealaltă parte. Părțile se vor consulta apoi asupra măsurilor necesare pentru reducerea sau eliminarea impactului.

CAPITOLUL IV

Soluționarea diferendelor

Art. 23. — Dacă în aplicarea prevederilor prezentului ordin se naște un diferend între autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și autoritatea competentă a unei părți afectate, cu privire la implementarea Convenției privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră, la inițiativa oricăreia dintre părți se va căuta o soluție prin negocieri sau prin alte mijloace asupra cărora se convine prin acordurile bilaterale sau prin discuțiile inițiate conform art. 11 alin. (3).

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 24. — În scopul realizării obligațiilor care decurg din implementarea Convenției privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră, ratificată prin Legea nr. 22/2001, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului va introduce cerințe specifice în acordurile bilaterale existente și în orice alt acord în vigoare ori va încheia noi acorduri, după caz. Aceste acorduri pot prelua ca elemente de bază prevederile din anexa nr. VI la Convenția privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră, ratificată prin Legea nr. 22/2001.

Art. 25. — (1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului acordă o atenție specială pregătirii sau intensificării programelor de cercetare, având drept scop:

a) îmbunătățirea metodelor calitative și cantitative existente pentru evaluarea impactului;

b) realizarea unei mai bune înțelegeri a relației cauză-efect și a rolului acesteia în gestionarea integrată a mediului;

c) analiza și monitorizarea implementării eficiente a deciziilor cu privire la activitățile propuse, cu intenția de a minimiza sau a preveni impactul;

d) îmbunătățirea metodelor care stimulează creativitatea în căutarea unor soluții sigure pentru mediu, ca alternative la activitățile propuse, tipare de producție și consum;

e) îmbunătățirea metodelor care permit aplicarea principiilor evaluării impactului asupra mediului la nivel macroeconomic.

(2) Rezultatele cercetărilor întreprinse fac obiectul schimbului de informații între părțile implicate.

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE, TRANSPORTURILOR ȘI LOCUINȚEI

ORDIN
**pentru aprobarea reglementării tehnice „Îndrumător pentru atestarea tehnico-profesională
a specialiștilor cu activitate în construcții”**

Având în vedere prevederile Regulamentului de verificare și expertizare tehnică de calitate a proiectelor, a execuției lucrărilor și a construcțiilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 925/1995,

în temeiul prevederilor art. 38 alin. 2 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare, ale art. 2 pct. 45 și ale art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 3/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă reglementarea tehnică „Îndrumător pentru atestarea tehnico-profesională a specialiștilor cu activitate în construcții”, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — (1) La data intrării în vigoare a prezentului ordin, anexa nr. II la Ordinul ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului nr. 77/N/1996 pentru aprobarea „Îndrumătorului privind aplicarea prevederilor Regulamentului de verificare și expertizare de calitate a proiectelor, execuției lucrărilor și construcțiilor” și a „Îndrumătorului pentru atestarea tehnico-profesională a specialiștilor cu activitate în construcții”, Ordinul ministrului lucrărilor publice și

amenajării teritoriului nr. 70/N/1999 pentru aprobarea „Îndrumătorului pentru atestarea tehnico-profesională a specialiștilor cu activitate în construcții” și Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 1.022/2002 pentru modificarea art. 5 din anexa nr. II la Ordinul ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului nr. 77/N/1996 își încetează valabilitatea.

(2) Specialiștii atestați pe baza prevederilor ordinelor prevăzute la alin. (1) își mențin calitatea pentru care au fost atestați.

Art. 4. — Direcția generală tehnică în construcții din cadrul Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

p. Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,
Traian Panait,
secretar de stat

București, 26 mai 2003.
Nr. 777.

ANEXĂ

REGLEMENTAREA TEHNICĂ

„Îndrumător pentru atestarea tehnico-profesională a specialiștilor cu activitate în construcții”

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta reglementare tehnică detaliază, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 925/1995 pentru aprobarea Regulamentului de verificare și expertizare tehnică de calitate a proiectelor, a execuției lucrărilor și a construcțiilor, modalitatea de atestare a specialiștilor cu activitate în construcții.

(2) Verificarea și expertizarea tehnică de calitate a proiectelor, execuției lucrărilor și a construcțiilor se efectuează de către specialiști atestați, atât la lucrările noi, cât și la lucrările de modernizare, modificare, transformare, consolidare, de reparații și îmbunătățire a terenului de fundare.

Art. 2. — (1) Pentru asigurarea calității proiectelor și detaliilor de execuție pe baza cărora se execută

construcțiile este obligatorie verificarea tehnică de calitate a acestora de către specialiști verficatori atestați.

(2) Verificarea tehnică de calitate a proiectelor are ca scop realizarea unor construcții care să corespundă calitativ cel puțin unor niveluri minime de performanță prevăzute în Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare:

- A — rezistență și stabilitate;
- B — siguranță în exploatare;
- C — siguranță la foc;
- D — igiena, sănătatea oamenilor, refacerea și protecția mediului;
- E — izolația termică, hidrofugă și economia de energie;
- F — protecția împotriva zgomotului.

(3) Pentru atingerea nivelurilor minime de performanță prevăzute la alin. (2) vor fi respectate reglementările tehnice în vigoare la data elaborării proiectelor.

CAPITOLUL II

Atestarea tehnico-profesională a specialiștilor verificatori de proiecte de construcții

Art. 3. — (1) Examinarea în vederea atestării tehnico-profesionale a specialiștilor cu activitate în construcții se va face de către comisii tehnice distincte în funcție de obiectul atestării, înființate în cadrul Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței.

(2) Componenta comisiilor tehnice de examinare se aprobă de secretarul de stat coordonator din Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, la propunerea Direcției generale tehnice în construcții.

(3) În comisia pentru specialitatea Instalații — Gaze naturale vor fi cooptați și specialiști desemnați de Ministerul Industriei și Resurselor.

Art. 4. — Atestarea tehnico-profesională a specialiștilor verificatori de proiecte se face în funcție de cerințele esențiale prevăzute în lege, pe domenii de construcții și specialități de instalații, astfel:

Pentru construcții și arhitectură:

- A1 — Rezistență și stabilitate pentru construcții civile, industriale, agrozootehnice; energetice; telecomunicații; miniere; edilitare și de gospodărie comună — cu structură din beton, beton armat, zidărie, lemn;
- A2 — Rezistență și stabilitate pentru construcții civile, industriale, agrozootehnice; energetice; telecomunicații; miniere; edilitare și de gospodărie comună — cu structură de rezistență din metal, lemn;
- A4 — Rezistență și stabilitate pentru construcții rutiere, drumuri, piste de aviație; poduri; tunele;
- A5 — Rezistență și stabilitate pentru construcții de căi ferate;
- A6 — Rezistență și stabilitate pentru construcții de porturi și platforme marine;
- A7 — Rezistență și stabilitate pentru construcții și amenajări hidrotehnice;
- A9 — Rezistență și stabilitate la construcții pentru îmbunătățiri funciare;
- Af — Rezistența și stabilitatea terenului de fundare a construcțiilor și a masivelor de pământ;
- B1 — Siguranța în exploatare pentru construcții civile, industriale, agrozootehnice; energetice; telecomunicații; miniere;
- B2 — Siguranța în exploatare pentru construcții rutiere, drumuri, piste de aviație; poduri; tunele;
- B3 — Siguranța în exploatare pentru construcții de căi ferate;
- B4 — Siguranța în exploatare pentru construcții de porturi și platforme marine;
- B5 — Siguranța în exploatare pentru construcții și amenajări hidrotehnice;
- B7 — Siguranța în exploatare la construcții pentru îmbunătățiri funciare;
- B9 — Siguranța în exploatare la construcții edilitare și de gospodărie comună;

- C — Siguranța la foc în construcții pentru toate domeniile;
- D — Igiena, sănătatea oamenilor, refacerea și protecția mediului pentru toate domeniile;
- E — Izolație termică, hidrofugă și economia de energie în construcții pentru toate domeniile;
- F — Protecție împotriva zgomotului în construcții pentru toate domeniile.

Pentru instalații:

- pentru toate cerințele A, B, C, D, E, F;
- pentru toate domeniile de construcții;
- pentru specialitățile:
- Is — Instalații sanitare, care cuprind:
 - instalații sanitare interioare;
 - instalații exterioare de alimentare cu apă;
 - instalații exterioare de canalizare;
 - instalații de stingere a incendiilor;
- It — Instalații termice, care cuprind:
 - instalații de încălzire;
 - instalații de ventilare;
 - instalații de climatizare și frig;
 - instalații de prevenire a incendiilor;
- Ig — Instalații de gaze, care cuprind:
 - instalații interioare de gaze naturale;
 - instalații exterioare de gaze naturale;
 - instalații de gaze lichefiate;
 - instalații exterioare de gaze naturale cu conducte din mase plastice;
- Ie — Instalații electrice, care cuprind:
 - instalații electrice, inclusiv pentru curenți slabi;
 - instalații de protecție la descărcări atmosferice;
 - instalații de automatizare și semnalizare pentru instalații sanitare, termice și de gaze;
 - instalații de avertizare și de prevenire a incendiilor;
 - instalații de telecomunicații și de transmitere a informațiilor.

Art. 5. — (1) Pot solicita atestarea ca verificatori de proiecte sau experți tehnici inginerii constructori, inginerii geologi, arhitecții, inginerii de instalații pentru construcții, inginerii cu specialitatea petrol și gaze și inginerii cu pregătire similară inginerilor de instalații pentru construcții, cu experiență și vechime în profesie, conform prevederilor prezentei reglementări tehnice.

(2) Inginerii constructori pot fi atestați pentru cerințele de calitate A și B, în unul sau mai multe domenii (A1—A9, Af, B1—B9), iar pentru cerințele C, D, E, F pot fi atestați în toate domeniile.

(3) Arhitecții pot fi atestați în aceleași condiții ca și inginerii constructori, mai puțin la cerința esențială A — rezistență și stabilitate.

(4) Comisiile de examinare pot propune pentru inginerii constructori și arhitecți atestarea pentru tot domeniul sau, după caz, pentru părți din domeniu care vor fi înscrise în certificatul și în legitimația de atestare.

(5) Inginerii de instalații și inginerii cu pregătire similară inginerilor de instalații pentru construcții pot fi atestați pentru toate domeniile, la una, două sau la toate specialitățile pentru cerințele A, B, C, D, E, F.

(6) Inginerii geologi pot fi atestați numai pentru cerința de calitate Af în toate domeniile.

Art. 6. — (1) Pentru cerința de calitate C candidații pot solicita atestarea ca verificatori de proiecte pentru construcții în toate domeniile, iar pentru instalații, în toate specialitățile.

(2) Candidații pot solicita atestarea ca verificatori de proiecte la cerința de calitate C pentru instalații sau ansamblu (construcții + instalații).

(3) Inginerii și arhitecții care au avut funcția de inspector de specialitate în domeniul prevenirii și stingerii incendiilor în cadrul Inspectoratului General al Corpului Pompierilor Militari pot fi atestați pentru cerința de calitate C, dacă îndeplinesc următoarele condiții:

a) pentru verificator de proiecte — vechimea în funcție de minimum 8 ani;

b) pentru expert tehnic — vechimea în funcție de minimum 14 ani.

(4) Candidații menționați la alin. (3) vor anexa la dosarul pentru atestare o recomandare din partea Inspectoratului General al Corpului Pompierilor Militari.

Art. 7. — (1) Atestarea tehnico-profesională a specialiștilor verificatori de proiecte se face în urma examinării acestora de către o comisie de specialiști, conform prevederilor art. 5 din Regulamentul de verificare și expertizare tehnică de calitate a proiectelor, a execuției lucrărilor și a construcțiilor.

(2) Documentele necesare în vederea atestării sunt următoarele:

a) cerere scrisă (anexa nr. 1) a solicitantului, în care se precizează:

— numele, prenumele și datele din buletinul de identitate al solicitantului;

— domeniul (domeniile) pentru ingineri constructori, ingineri geologi, arhitecți, respectiv specialitatea pentru inginerii de instalații și inginerii cu specialitatea petrol și gaze, pentru care se solicită atestarea;

b) memoriu de activitate (întreprinderi sau agenți economici în cadrul cărora solicitantul și-a desfășurat activitatea, perioade, funcții etc.) și precizarea celor mai importante lucrări proiectate în domeniu, cu detalierea soluțiilor adoptate (date constructive);

c) copie legalizată de pe diploma de absolvire a institutului de învățământ superior;

d) 3 recomandări din partea unor întreprinderi sau agenți economici în cadrul cărora solicitantul și-a desfășurat activitatea, a unor personalități recunoscute în domeniul și specialitatea supuse atestării sau a asociațiilor profesionale;

e) chitanța de plată privind cheltuielile de atestare, stabilite de Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței;

f) declarația scrisă, pe propria răspundere, că nu are cazier; dacă are cazier, solicitantul va prezenta o copie legalizată de pe acesta;

g) copie legalizată de pe carnetul de muncă;

h) copie de pe legitimația de instalator autorizat pentru proiectare instalații de gaze naturale, emisă de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale, dacă este cazul.

Art. 8. — (1) Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească un specialist verificator de proiecte sunt:

a) să fie inginer constructor, absolvent al unui institut sau al unei facultăți de construcții; absolvenții români cu

diplomă obținută în străinătate trebuie să prezinte echivalarea acesteia de la Ministerul Educației și Cercetării;

b) să fie inginer geolog, absolvent al unei facultăți (secții) de geologie inginerească;

c) să fie arhitect, absolvent al unui institut de arhitectură;

d) să fie inginer de instalații, absolvent al unei facultăți de instalații pentru construcții; inginerii cu pregătire similară inginerilor de instalații pentru construcții încadrați în lista de profile și specialități emisă de Facultatea de Instalații din Universitatea Tehnică de Construcții din București pot fi admiși la atestare pe baza avizului comisiei de examinare, în numele acesteia confirmarea făcându-se de reprezentantul Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței din comisie; specialiștii din cadrul Inspectoratului General al Corpului Pompierilor Militari pot fi atestați dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 6;

e) să fi desfășurat o activitate de proiectare ca inginer constructor, de instalații sau arhitect de cel puțin 8 ani în construcții sau instalații aferente, în domeniul și specialitatea solicitate, sau 4 ani activitate în proiectare și 8 ani vechime ca verificator în cadrul unor organisme de stat abilitate în acest sens, precizată în memoriul de activitate;

f) inginerul geolog să fi desfășurat o activitate de cel puțin 8 ani în proiectare, cercetare sau învățământ superior, legată de rezistența și stabilitatea terenului de fundare a construcțiilor și a masivelor de pământ;

g) inginerul în specialitatea petrol și gaze să aibă o activitate de cel puțin 8 ani ca proiectant în instalațiile de gaze.

(2) În specialitatea instalații de gaze pot fi atestați și inginerii de instalații sanitare sau termice care nu au făcut în facultate o specializare în petrol și gaze, dacă au vechime în activitatea de proiectare de minimum 8 ani în această specialitate și sunt autorizați pentru proiectarea instalațiilor de gaze naturale de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale.

(3) Examinarea în vederea atestării inginerilor de instalații de gaze menționați la alin. (2) se va face în comisia de examinare pentru instalații, care se completează cu încă doi sau trei specialiști în domeniul gazelor, din cadrul Ministerului Industriei și Resurselor — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale.

CAPITOLUL III

Atestarea tehnico-profesională a responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții

Art. 9. — (1) Atestarea tehnico-profesională a responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții se face pentru toate cerințele de calitate prevăzute la art. 2 alin. (2) și pentru următoarele domenii de construcții:

I — Construcții civile, industriale, agrozootehnice; energetice; telecomunicații; miniere;

II — Construcții rutiere, drumuri, piste de aviație, poduri, tunele;

III — Construcții de căi ferate;

IV — Construcții de porturi și platforme marine;

V — Construcții și amenajări hidrotehnice;

VII — Construcții pentru îmbunătățiri funciare;

IX — Construcții edilitare și de gospodărie comunală;

XI — Lucrări speciale de fundații.

(2) Pentru instalații aferente construcțiilor, autorizările pe care le obțin persoanele fizice prin Societatea Comercială „Electrică” — S.A., Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale, Inspekția de Stat pentru Controlul Calității Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat și alte instituții permit asigurarea calității execuției lucrărilor.

Art. 10. — Un specialist poate fi atestat, la cererea sa, în unul sau mai multe domenii dintre cele prevăzute la art. 9 alin. (1), cu respectarea tuturor condițiilor din prezenta reglementare tehnică.

Art. 11. — (1) Atestarea tehnico-profesională a responsabililor tehnici cu execuția se face pe baza examinării și acceptării acestora de către comisii de specialiști, conform prevederilor art. 5 din Regulamentul de verificare și expertizare tehnică de calitate a proiectelor, a execuției lucrărilor și a construcțiilor.

(2) Documentele necesare în vederea atestării sunt următoarele:

a) cerere scrisă (anexa nr. 1) din partea solicitantului, în care se precizează:

— numele, prenumele și datele din buletinul de identitate al solicitantului;

— domeniul (domeniile) pentru care solicită atestarea;

b) memoriu de activitate (întreprinderi sau agenți economici unde a lucrat solicitantul, perioade, funcții), cu precizarea pe domenii a celor mai importante lucrări executate și a funcției îndeplinite;

c) copie legalizată de pe diploma de absolvire a institutului de învățământ superior;

d) copie legalizată de pe carnetul de muncă;

e) 3 recomandări din partea unor întreprinderi sau agenți economici în cadrul cărora solicitantul și-a desfășurat activitatea, a unor personalități recunoscute în domeniul (domeniile) supus (supuse) atestării ori a asociațiilor profesionale;

f) chitanța de plată privind cheltuielile de atestare, stabilite de Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței;

g) declarație scrisă, pe propria răspundere, că nu are cazier; dacă are cazier, solicitantul va prezenta copie legalizată de pe acesta.

Art. 12. — (1) Responsabilul tehnic cu execuția trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie inginer sau subinginer constructor, absolvent al unui institut sau al unei facultăți de construcții, arhitect sau conductor arhitect, absolvent al unei facultăți de arhitectură;

b) să fi desfășurat o activitate de execuție de cel puțin 8 ani în domeniul solicitat pentru atestare sau înrudit cu acesta, ori 4 ani vechime în execuție și 8 ani vechime în activitatea de control al calității, precizată în memoriul de activitate;

c) să cunoască prevederile reglementărilor în vigoare privind calitatea în construcții, referitoare la execuția lucrărilor.

(2) Pentru domeniul IX pot fi atestați și ingineri sau subingineri de instalații pentru construcții.

(3) Pentru domeniul XI se pot atesta și ingineri geologi, ingineri de foraj și ingineri de utilaje pentru construcții.

(4) Inginerii sau subinginerii, absolvenți ai unei facultăți cu profil mecanic, care au executat construcții metalice

deosebite, de genul: structuri metalice de rezistență care urmează a fi înglobate în beton; structuri metalice și acoperișuri la hale industriale, săli de sport etc.; construcții metalice înalte (antene înalte, faruri, turnuri de facle); estacade metalice complexe pentru susținere de conducte și benzi, pot solicita atestarea ca responsabil tehnic cu execuția pentru domeniul I cu condiția specificării în certificatul de atestare și în legitimație că pot desfășura această activitate numai pentru subdomeniul respectiv.

CAPITOLUL IV

Atestarea tehnico-profesională a experților tehnici cu calitatea în construcții

Art. 13. — (1) Atestarea tehnico-profesională a experților tehnici se face pentru cerințele esențiale A, B, C, D, E, F, pe domenii de construcții și specialități de instalații, conform prevederilor art. 4.

(2) Pentru cerința de calitate C candidații pot solicita atestarea ca experți tehnici pentru construcții în toate domeniile, pentru toate specialitățile de instalații (Is + It + Ig + le) sau pentru ansamblu (construcții + instalații).

Art. 14. — (1) Atestarea tehnico-profesională a experților tehnici cu calitatea se face pe baza examinării și acceptării acestora de către o comisie de specialiști, potrivit prevederilor art. 5 din Regulamentul de verificare și expertizare tehnică de calitate a proiectelor, a execuției lucrărilor și a construcțiilor.

(2) Documentele necesare în vederea atestării sunt următoarele:

a) cerere scrisă (anexa nr. 1) a solicitantului, în care se precizează:

— numele, prenumele și datele din buletinul de identitate al solicitantului;

— domeniul (domeniile) pentru ingineri constructori, arhitecți, respectiv specialitatea pentru inginerii de instalații și inginerii în specialitatea petrol și gaze, în care se solicită atestarea;

b) memoriu de activitate (întreprinderi sau agenți economici în care solicitantul și-a desfășurat activitatea, perioade, funcții) din care să rezulte experiența, competența și titlurile științifice obținute;

c) copie legalizată de pe diploma de absolvire a institutului de învățământ superior sau diploma de doctor inginer, respectiv doctor arhitect;

d) copie legalizată de pe carnetul de muncă;

e) copie de pe legitimația de instalator autorizat pentru proiectare instalații de gaze naturale, emisă de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale;

f) declarație scrisă, pe propria răspundere, că nu are cazier; dacă are cazier, solicitantul va prezenta o copie legalizată de pe acesta;

g) chitanța de plată a cheltuielilor de atestare, stabilite de Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței.

Art. 15. — Expertul tehnic cu calitatea trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie inginer constructor, inginer geolog, inginer de instalații, inginer în specialitatea petrol și gaze sau arhitect, absolvent al facultăților sau institutelor respective; inginerii cu pregătire similară inginerilor de instalații pentru construcții încadrați în lista de profile și specialități emisă de Facultatea de Instalații din Universitatea Tehnică de

Construcții din București pot fi admiși la atestare pe baza avizului comisiei de examinare, în numele acesteia confirmarea făcându-se de reprezentantul Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței din comisie;

b) inginerul constructor, arhitectul și inginerul de instalații trebuie să aibă activitate în domeniul pentru care solicită atestarea și o vechime minimă de 14 ani în proiectare, cercetare, execuție, învățământ superior, din care, obligatoriu, activitatea de proiectare să fie de minimum 4 ani;

c) inginerul geolog trebuie să aibă activitate în domeniul rezistenței și stabilității terenului de fundare a construcțiilor și a masivelor de pământ și o vechime minimă de 14 ani în proiectare, cercetare, execuție, învățământ superior, din care, obligatoriu, activitatea de proiectare să fie de minimum 4 ani.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 16. — Verificatorul de proiecte atestat pentru cerința A — rezistență și stabilitate are obligația să verifice datele privitoare la condițiile specifice de amplasament și condițiile de exploatare tehnologică în care s-a încadrat proiectul, precum și celelalte criterii pentru respectarea reglementărilor tehnice referitoare la cerința A, prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 17. — (1) Certificatul de atestare tehnico-profesională va fi întocmit conform modelului din anexa nr. 2.

(2) Ștampilele specialiștilor verificatori de proiecte, experților tehnici și responsabililor tehnici cu execuția trebuie să corespundă modelelor din anexa nr. 3.

(3) În interiorul ștampilelor pentru instalații Is, It, Ig, Ie, în semicerc se vor cuprinde și literele care definesc cerințele de calitate: A, B, C, D, E, F.

(4) Certificatul, legitimația și ștampila de atestare a unui specialist trebuie să cuprindă: specialitatea, domeniile și cerințele pentru care a fost atestat, cu inițialele acestora.

(5) Legitimațiile de atestare se vor viza din 5 în 5 ani la Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, în vederea continuării activității. În acest scop, specialiștii atestați vor prezenta registrul de evidență a activității depuse, care va purta viza inspectoratelor teritoriale în construcții din cadrul Inspectoratului de Stat în Construcții.

Art. 18. — Condițiile de vechime minimă prevăzute la art. 8, 12 și 15 pot fi reduse cu maximum 2 ani cu aprobarea Direcției generale tehnice în construcții din cadrul Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, pe baza avizelor comisiilor tehnice de examinare, în cazul în care specialiștii dovedesc că au realizări anterioare deosebite în domeniile sau specialitățile în care solicită atestarea.

Art. 19. — Nu pot fi atestate tehnico-profesional persoanele care au suferit condamnări pentru concurență neloială, abuz de încredere, fals sau altă infracțiune pentru care este prevăzută pedeapsa complementară a interzicerii unor drepturi.

Art. 20. — Beneficiarii vor solicita specialiștilor atestați angajați pentru verificare sau expertizare să prezinte legitimația care confirmă domeniul sau partea de domeniu și,

respectiv, specialitatea în care aceștia au fost atestați, precum și termenul de valabilitate a acesteia.

Art. 21. — Solicitanții respinși de comisia de examinare pot reveni cu o nouă cerere de atestare după o perioadă de minimum 6 luni. În acest scop, solicitanții vor întocmi un nou dosar în care vor înscrie și realizările din ultima perioadă de activitate.

Art. 22. — Certificatul de atestare se suspendă de către autoritatea care l-a eliberat până la aducerea la îndeplinire a măsurilor înscrise în procesul-verbal de constatare, în cazul în care se constată:

a) neîncadrarea proiectelor și detaliilor de execuție în prevederile reglementărilor tehnice în construcții în vigoare;

b) efectuarea unor expertize care nu respectă prevederile Regulamentului de verificare și expertizare tehnică de calitate a proiectelor, a execuției lucrărilor și a construcțiilor;

c) efectuarea unor verificări sau expertize pentru domenii, specialități sau cerințe, altele decât cele pentru care a fost acordată atestarea;

d) coordonarea tehnică a unor lucrări de construcții ce nu fac parte din domeniul sau domeniile pentru care specialistul a obținut atestarea;

e) neținerea la zi a registrului de evidență a expertizelor, a proiectelor și detaliilor de execuție verificate și/sau a lucrărilor a căror execuție o coordonează tehnic.

Art. 23. — (1) Specialiștii atestați anterior intrării în vigoare a prezentei reglementări tehnice își vor desfășura în continuare activitatea în domeniile și specialitățile menționate în certificatele și legitimațiile de atestare.

(2) Specialiștii atestați la cerința A pot apela de câte ori consideră necesar numai la specialiștii atestați pentru cerința Af, în scopul verificării condițiilor speciale de fundare ale construcțiilor și ale masivelor de pământ (fundarea pe terenuri sensibile la înmuiere, terenuri argiloase cu contracții și umflări mari, pământuri lichifiabile etc., precum și terenuri instabile în pantă, lucrări de consolidare și impermeabilizare a terenului de fundare, fundații pe piloți, coloane, barete, pereți mulați, ancoraje și altele).

(3) Proiectanții de structuri vor prevedea în documentații verificarea la cerința Af, inclusiv verificarea studiului geotehnic, acolo unde consideră că este cazul.

(4) Agenții economici care execută construcții vor apela de câte ori consideră necesar la responsabili tehnici cu execuția atestați în domeniul XI, pentru verificarea execuției lucrărilor specificate la alin. (3).

Art. 24. — Specialiștii cu activitate în construcții atestați sunt obligați să anunțe orice modificare de domiciliu și/sau telefon, survenită ulterior atestării, Direcției generale tehnice în construcții din cadrul Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței.

Art. 25. — Procedura de examinare și atestare tehnico-profesională a specialiștilor cu activitate în construcții va fi elaborată de către Direcția generală tehnică în construcții din cadrul Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței.

Art. 26. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta reglementare tehnică.

Domnule ministru,

Subsemnatul (subsemnata)
 născut (născută) la data de în comuna/
 orașul, județul,
 țara, domiciliat (domiciliată)
 în comuna/orașul, județul,
 str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul,
 fiul (fiica) lui și al (a)
 posesorul (posesoarea) diplomei de având nr., eliberată
 de din orașul, promoția
 țara, solicit atestarea tehnico-profesională pentru calitatea de în
 domeniul (domeniile) — pentru construcții — sau specialitatea (specialitățile) — pentru instalații

 pentru următoarele cerințe de calitate:

În susținerea cererii anexez următoarele acte:

1. Memoriu de activitate
 2. Recomandare din partea
având calitatea de
 3. Recomandare din partea
având calitatea de
 4. Recomandare din partea
având calitatea de
 5. Chitanța nr. pentru plata tarifului de atestare
 6. Copie legalizată de pe diploma nr., eliberată de
 - 7¹⁾. Copie legalizată de pe actul de echivalare a diplomei nr., eliberat
de Ministerul Educației și Cercetării din România
 8. Copie legalizată de pe carnetul de muncă
 9. Declarație scrisă că nu am cazier judiciar sau copie legalizată de pe cazierul judiciar.
Menționez că îmi desfășor activitatea în cadrul²⁾, unde
am calitatea de³⁾, cu sediul în,
județul, comuna/orașul,
str., telefon, sectorul
- Declar că am luat cunoștință de obligațiile ce-mi revin potrivit prevederilor legale, în calitate
de, și înțeleg să le respect întocmai.

Localitatea data

Semnătura

Domnului ministru al lucrărilor publice, transporturilor și locuinței

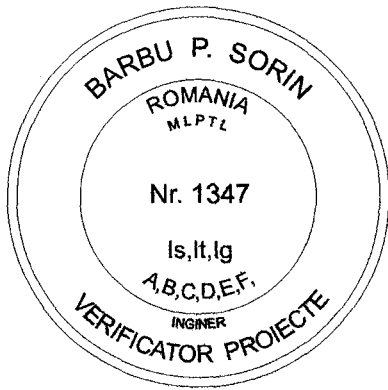
NOTĂ:

Ceea ce nu corespunde se lasă necompletat.

¹⁾ Pentru absolvenții unei instituții de învățământ superior din altă țară decât România.

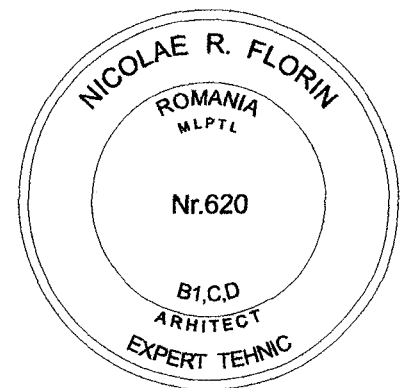
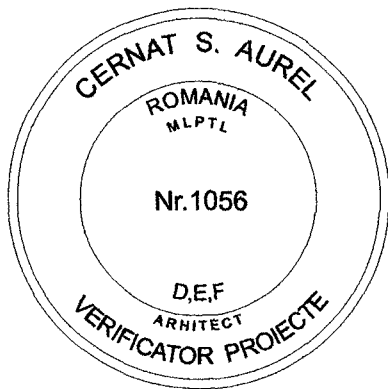
²⁾ Denumirea instituției (societății comerciale, firmei etc.) în care lucrează solicitantul.

³⁾ Asociat, administrator, cenzor, salariat, după caz.

*** pot reprezenta:

- inginer constructor;
- subinginer constructor;
- arhitect;
- conductor arhitect;
- inginer de instalatii;
- inginer geolog;
- inginer mecanic.

NOTĂ:

Numărul de pe ștampilă este numărul certificatului de atestare și al legitimației specialistului posesor al ștampilei. Is, It, Ig și le reprezintă specialitățile de instalații specificate la art. 4 din reglementarea tehnică.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro